

## **ВЕТЕРИНАРНІ НАУКИ**

**Карчемська Є.С.**

*студентка;*

**Маринюк М.О.**

*асистент,*

*Національний університет біоресурсів і природокористування України*

### **ДІАГНОСТИКА ГІПЕРЕМІЇ ТА НАБРЯКУ ЛЕГЕНЬ**

Гіперемія і набряк легень (*hyperemia et oedema pulmonum*) – захворювання, що характеризується переповненням кров'ю легеневих капілярів з подальшим випотіванням плазми крові в просвіт альвеол і інфільтрацією трансудату міждолькової сполучної тканини.

*За перебігом розрізняють:* активну і пасивну гіперемію, активний і гіпостатичний набряк легень. Захворювання відзначається у всіх видів сільськогосподарських тварин, але частіше у коней і собак.

Активна гіперемія може бути наслідком перегрівання тварин при перевезеннях, посиленій роботі в спекотну пору року, вдихання подразнюючих газів, сонячного і теплового ударів. Вона може ускладнювати пневмоторакс і тромбоз легеневих артерій.

Причиною пасивної гіперемії найчастіше є слабкість лівої половини серця внаслідок її пороків у стадію декомпенсації або при захворюваннях перикардитом, міокардитом або інших патологіях, що супроводжуються ослабленням серцевої діяльності.

Набряк легень є наслідком гіперемії, а також результатом отруєнь, інтоксикацією [3, с. 229].

Симптоми і течія. Клінічні ознаки при активній гіперемії з'являються раптово, розвиваються швидко. Відразу спостерігається сильна змішана задишка. Тварина стоїть з витягнутою шиєю, ноги розставлені, дихання напружене, ніздрі розширені. Серцевий поштовх стукаючий, пульс слабкий. Часом відзначається кашель. При перкусії звук нормальний або притуплений, а при аускультатії іноді чути хрипи. При пасивній гіперемії клінічні ознаки розвиваються повільно. Задишка. З носових порожнин, особливо при кашлі, виділяється піниста кров'яниста рідина. При аускультатії – ослаблення везикулярного дихання, хрипи. Набряк легень супроводжується вираженою задишкою, кашлем, виділенням з носових отворів секрету пінистого характеру і рожевого кольору. При перкусії звук притуплений, а при аускультатії ослаблене везикулярне дихання, а також хрипи [1, с. 126].

Діагноз і диференціальний діагноз. Діагностують захворювання на підставі анамнезу і характерних клінічних симптомів. Від гіперемії та набряку легень

слід відрізнити тепловий удар, дифузний бронхіт, легеневу кровотечу, крупозну пневмонію.

Профілактика. Необхідно оберігати тварин від вдихання подразнюючих газів, дотримуватися режиму експлуатації рочих і спортивних коней, мисливських собак [2, с. 54].

Висновок. набряк легень у тварин – це критичний стан, що вимагає невідкладної допомоги та супроводжується наступними симптомами: задишка, прискорене дихання, неспокійна поведінка, ціаноз (синюшність) слизових оболонок ротової порожнини, рясне виділення пінистої рожевої мокроти, яку можна прийняти за блювотні маси або слину, тахікардія. Симптоми можуть з'явитися раптово залежно від причини, що викликала набряк, і призводять до важкої дихальної недостатності, що представляє загрозу для життя тварини.

### Список використаних джерел:

1. Братюха С.И., Нагорний И.С. Болезни собак и кошек / Второе издание. К- «Вища школа». 1984. – 222 с.
2. Борисевич В.Б., Борисевич Б.В. Болезни кошек / Учебное пособие и практическое руководство. – К: Кировоградское гос. Издательство, 1997. – 143 с.
3. Шарабин И.Г. Внутренние незаразные болезни сельскохозяйственных животных. // Москва: «Агропромиздат», 1986. – 476 с.

**Кошик К.В.**

*студентка;*

**Маринюк М.О.**

*асистент,*

*Національний університет біоресурсів і природокористування України*

## ЦУКРОВИЙ ДІАБЕТ ДРІБНИХ ДОМАШНІХ ТВАРИН

Цукровий діабет – це системне поліетіологічне захворювання, обумовлене абсолютним або відносним дефіцитом інсуліну, який спочатку викликає порушення вуглеводного, а потім і інших видів обміну речовин. Це в кінцевому підсумку призводить до ураження всіх функціональних систем організму.

Це хронічне захворювання, спричинене абсолютною або відотною недостатністю інсуліну, що супроводжується порушенням обміну речовин, зокрема цукру, гіперглікемією й глюкозурією. На цукровий діабет хворіють тварини з однокамерним шлунком: собаки, особливо такси, тер'єри, частіше у віці старше семи років, зрідка кішки, коні, свині. Розрізняють інсулінозалежний та інсулінонезалежний діабет.

Перегадовування, особливо енергетичне, ожиріння, гіпокінезія, стреси, хронічний панкреатит, цироз та атрофія підшлункової залози. Інсулінонезалежний діабет розвивається при надмірній продукції кортикостероїдних гормонів надниркових залоз, адренкортикотропного